वादित 1) Adj. s. u. वद् Caus. — 2) n. *Instrumentalmusik* ÇÂÑKH. BR. 29,5. GOBH. 3,3,28.

वादितर्ज्जन n. Titel eines Werkes.

वादितव्य n. *Instrumentalmusik.*

वादित्र n. 1) *ein musikalisches Instrument* ÂPAST. 1,10,17. — 2) *Musik, musikalische Aufführung* GOBH. 3,3,28, v. l. GAUT. ÂPAST. 2,25,14. — 3) *Musikchor* UTTAMAḤ. 231. — Vgl. सुवादित्र.

वादित्रवत् Adj. *von Musik begleitet.*

वादिन् 1) Adj. Subst. (Nom. ag.) *a) redend, sprechend, aussprechend;* das Object im Comp. vorangehend, ausnahmsweise im Acc. — *b) redend von, sich auslassend über* (im Comp. vorangehend); *Lehrer, Kenner.* — *c)* am Ende eines Comp. *verkündend, ankündend, anzeigend* NÂGÂN. 67,8 (87,3). — *d)* am Ende eines Comp. *ausdrückend, bezeichnend* 250,32. — *e) der eine Theorie behauptet, — verficht, Anhänger einer Theorie, Vertreter einer Ansicht.* — *f) Disputant.* — *g) Kläger.* Du. *Kläger und Beklagter* NÂRADA (a.) 1,2,21. — *h) Töne hervorbringend, als Plectrum dienend.* — *i) Musikant.* वादिनी *Musikantin* (nach SPEYER) R. 2,36, 3. — *k) Alchemist.* — *l)* am Ende eines Comp. *bezeichnet als* oder *durch, angeredet mit.* — 2) m. metrisch für वाद् *Aussage, Aeusserung.*

*वादिर m. *ein dem Judendorn verwandter Fruchtbaum.*

वादिराज् m. 1) *ein Fürst unter Disputanten, ein ausgezeichneter Disputant.* — 2) *Bein. Mañgúçrí's.

वादिवागीश्वर m. N. pr. eines Autors.

*वादिश Adj. = साधुवादिन्.

वादीन्द्र m. 1) = वादिराज् 1). — 2) N. pr. eines Philosophen.

वादीश्वर m. = वादिराज् 1) DU. V. 5,4.

वाडुलि m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra MBH. 13,4,53. v. l. वाङ्कलि.

*वाढल (!) n. *Lippe* GAL.

1. वाद्य 1) Adj. *a) zu reden.* — *b) zu spielen, zu blasen* (ein musikalisches Instrument). — 2) n. *a) Rede.* — *b) Instrumentalmusik.* Häufig in Comp. mit dem Instrumente. — 3) m. n. *ein musikalisches Instrument* Spr. 7640.

2. वाद्य Adj. *mit* व *beginnend* Spr. 7640.

वाद्यक n. = 1. वाद्य 2) *b).*

वाद्यधर m. *Musikant.*

वाद्यभाण्ड n. *ein musikalisches Instrument* SADDH. P. 208.

वाद्यमण्ड m. *Gerstenschleim.* Richtig वाद्यमण्ड.

वाद्यमान 1) Adj. Partic. vom Caus. von 1. वद्.

— 2) n. *Instrumentalmusik* HARIV. 2,63,101.

*वाधव n. Nom. abstr. von वधू.

*वाधवक n. (संज्ञायाम्) von वधू.

वाधावत m. Patron. v. l. für वातावत.

वाधिन् Adj. in लोकवाधिन्.

*वाधुक्य n. *das Heirathen, Heimführen eines Weibes.*

वाधुल m. N. pr. eines Mannes.

वाधून m. N. pr. eines Lehrers. Richtig wohl वाधूल; vgl. वाधूलस्मृति, वाधूलेय und वाधौल.

वाधूय Adj. *hochzeitlich;* n. *Hochzeitskleid, Brauthemd.*

वाधूल N. pr. eines Geschlechts Ind. Antiq. 8,276.

वाधूलस्मृति f. Titel eines Werkes OPP. Cat. 1. Vgl. वाधून.

*वाधूलेय m. Patron.

वाधौल m. desgl.

*वाध्योषायण m. Patron. von वध्योष gaṇa बिदादि (विदादि) in der KÂÇ.

वाध्रिय (!) m. Patron.

वाध्रीणस (°नस fehlerhaft) und °क (metrisch) m. nach den Erklärern *Nashorn, eine Art Bock, — Stier* oder — *Vogel.* Vgl. वार्ध्री°.

वाध्र्यश्व, वाधिम्र्यश्व m. Patron. von वध्र्यश्व.

वाध्र्यश्वि m. Patron. ÂRSH. BR.

1.*वान n. 1) *das Wehen.* — 2) *Geruch, Wohlgeruch.* — 3) *Fluth.*

2. वान 1) Adj. s. u. 3. वा. — 2) *n. *a) getrocknete Frucht.* — *b) eine Art Tabaschir.*

3. वान n. 1) *das Weben* (NJÂJAM. 7,3,21), *Nähen.* — 2) ** Geflecht, Matte.*

4. वान n. *ein dichter Wald* NALOD. पुष्प° (?) R. GORR. 2,56,13.

5.*वान *ein unterirdischer Gang, Mine.*

*वानकौशाम्बेय Adj. von वनकौशाम्बी.

*वानदण्ड m. *Webstuhl.*

1. वानप्रस्थ m. 1) *ein Brahmane im dritten Lebensstadium, wenn er sein Haus aufgegeben hat und in den Wald gezogen ist, Einsiedler* ÂPAST. — 2) ** Bassia latifolia.* — 3) ** Butea frondosa.*

2. वानप्रस्थ Adj. *zum Einsiedler in Beziehung stehend, ihn betreffend;* m. (sc. आश्रम) *das dritte Lebensstadium eines Brahmanen, das Leben im Walde.*

वानप्रस्थ्य n. *der Stand des Eremiten* ÂPAST.

*वानमन्तर m. Pl. *eine best. Gruppe von Göttern bei den Gaina.*

1. वानर 1) m. (adj. Comp. f. आ) *Affe.* — 2) f. ई *Aeffin.*

2. वानर 1) Adj. (f. ई) *den Affen gehörig, ihnen eigen* u. s. w. — 2) f. ई *Carpopogon pruriens* Mat. med. 147.

वानरकेतन m. Bein. Arǵuna's (Sohnes des Pâṇḍu).

1. वानरकेतु m. *Affenbanner.*

2. वानरकेतु m. = वानरकेतन.

*वानरप्रिय m. *ein best. Baum.*

वानरराज m. *ein mächtiger Affe* MBH. 5,142,3.

वानरवीरमाहात्म्य n. Titel einer Legende.

*वानराद्न m. *eine wilde Ziege.* v. l. बालवाह्य.

*वानराह्य n. *Olibanum* UTPALA zu VARÂH. BṚH. S. 78,1. Vgl. कप्याह्य.

*वानराघात m. *Symplocos racemosa.*

वानराष्टक n. Titel eines Gedichts.

वानरास्य m. Pl. N. pr. eines Volkes.

*वानरेन्द्र m. Bein. Sugrîva's.

वानरेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

वानर्यष्टक n. Titel eines Gedichts.

*वानल m. *eine Art Basilienkraut.*

वानव m. Pl. N. pr. eines Volkes.

वानवासक 1) Adj. (f. °सिका) *zum Volke der* Vanavâsaka *gehörig.* — 2) f. °सिका *ein best. Metrum.*

वानवासिक und °वासिन् (!) m. Pl. N. pr. eines Volkes.

वानवासी f. N. pr. einer Stadt.

वानवास्य m. *ein Fürst* von Vânavâsî.

वानस्पत्य 1) Adj. (f. आ) *a) vom Baum kommend, hölzern.* मात्य n. *ein Kranz von Baumlaub.* — *b) an Bäumen dargebracht* (Spenden). — *c) zum Opferpfosten gehörig.* — *d)* als Beiw. Çiva's wohl *unter Bäumen —, im Walde lebend.* — 2) m. *Baum* und wohl auch *ein kleiner Baum, Strauch, Gewächs* überh. Nach KARAKA 1,1 und nach den Lexicographen *ein Fruchtbaum mit wahrnehmbaren Blüthen.* — 3) n. *a) Baumfrucht.* — *b) * eine Gruppe von Bäumen.*

*वाना f. *Wachtel.*

वानायु m. 1) Pl. N. pr. eines Volkes. °ज Adj. als Bez. *einer edlen Pferderace.* — 2) ** Antilope.* v. l. वातायु.

वानावास्य m. fehlerhaft für वानवास्य.

वानिक Adj. vielleicht *im Walde wohnend.*

*वानीय Partic. fut. pass. von 5. वा.

वानीर m. 1) *eine Rohrart, Calamus Rotang* RÂǴAN. 9,107. BHÂVAPR. 1,207. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 2) ** = चित्रक.

*वानीरक m. *Saccharum Munjia.*

*वानीरज 1) m. dass. RÂǴAN. 8,86. — 2) n. *Costus speciosus* oder *arabicus* RÂǴAN. 12,122.